

CONTACT

Nieuwsblad van de Oecumenische Vereniging
de Zendingskerk te Ermelo

76e jaargang nr. 7 23 sept. - 4 nov. 2022

CONTACT, maandblad van de Zendingskerk (PKN) te Ermelo
Contributie Vereniging € 40,00 per jaar, NL64 INGB 0000 833165

Website: www.zendingskerk.nl

Banknummers:

Voor al uw bijdragen, giften, (predikantenfonds e.d.) en andere betalingen aan de Zendingskerk c.q. Oecumenische Vereniging de Zendingskerk:

NL64 INGB 0000 8331 65 t.n.v. Oecumenische Vereniging de Zendingskerk.

Wilt u een gift doen ten behoeve van de instandhouding van het kerkgebouw of kerkhof graag op: NL90 ABNA 0598 5292 92 t.n.v. Penningmeester Stichting de Zendingskerk.

Giften voor Zending & Werelddiaconaat s.v.p. storten op Banknummer NL71 INGB 0006 928 325 t.n.v. Oecumenische Vereniging de Zendingskerk o.v.v. "gift ZWO".

Contact is voor visueel gehandicapten ook verkrijgbaar in braille.

Nadere informatie: Christelijke Bibliotheek voor blinden en slechtienden.

Tel. 0341-56 54 99.

Komen ooit voeten gevleugeld

Komen ooit voeten gevleugeld
mij melden de vrede,
daalt over smeulende aarde
dauw van de vrede,
wordt ooit gehoord
uit mensenmonden dat woord:
wij zullen rusten in vrede.

Dan zal ik huilen en lachen
en drinken en slapen;
dromen van vluchten en doden
en huiv'rend ontwaken.
Maar niemand vlucht,
nergens alarm in de lucht,
overal vrede geschapen.

Dan zal ik zwaaien naar vreemden,
zij zullen mij groeten.
Wie is mijn vijand? Ik zal hem
in vrede ontmoeten.
Dan zal ik gaan
waar nog geen wegen bestaan -
vrede de weg voor mijn voeten.

Huub Oosterhuis

VAN DE PREDIKANT

Niet-weten als bron van wijsheid en compassie

Een aantal jaar geleden had de koning het in zijn kersttoespraak over de 'manische meningenmachine'. Hij sprak toen over Twitter, het sociale medium waar mensen ongefilterd hun kijk op de wereld delen. Intussen lijkt soms onze hele maatschappij wel een manische meningenmachine. Overal vinden we wat van en vaak is die mening niet zo gefundeerd. Ik kan daar soms moe van worden. En misschien was ik daardoor prettig verrast toen ik een artikel las van journaliste Sanne Blauw. Zij zegt daarin:

"Wat weet je niet? Het is een wat vreemde vraag, zeker voor een journalist. Vaak ga ik in gesprek met mensen om het tegenovergestelde te vragen: "Wat weet je?" En zo hoop ik de wereld iets beter te begrijpen. Sowieso heeft het niet-weten een slechte reputatie. Je wordt niet uitgenodigd aan talkshowtafels met de boodschap 'ik weet het niet', op sociale media gaan nuances zelden viraal en op de voorpagina van de krant staat vooral wat we wel weten. Onzeker is wat je liever niet wilt zijn."

Maar toch, zo stelt Sanne Blauw, en ik denk dat we dat allemaal kunnen beamen, is vaak juist ons niet-weten bepalend. Er is meer wat we niet dan wat we wel weten. En dat zouden we best wat vaker mogen toegeven en misschien zelfs mogen koesteren.

Want in het niet-weten ligt een bron van bescheidenheid, maar ook van nieuwe ontdekkingen. Het stil staan bij wat je niet weet geeft een open levenshouding. En toegeven dat je niet over alles zeker bent, geeft ruimte voor compassie. Compassie met jezelf en compassie met de ander.

Maar we doen vaak het omgekeerde: in onze maatschappij is voor het onzekere weinig ruimte, wij koesteren juist onze overtuigingen, slaan elkaar om de oren met stellige uitspraken en kijken vaak niet verder dan wat we denken zeker te weten.

Wat weet je niet?

Wat zou er gebeuren als we dat eens wat vaker aan onszelf of aan elkaar zouden vragen en daarover met elkaar zouden spreken of zwijgen?

Ik denk ook aan een gedeelte uit de brief van Paulus aan de gemeente in Korinthe waarin hij schrijft: "Ons kennen schiet tekort en ons profeteren is beperkt". Met die woorden relativeert Paulus het belang dat wij aan de feiten hechten. Niet omdat feiten of kennis waardeloos zijn, maar wel omdat we daar ons hebben en houden niet aan op moeten hangen. Juist ook omdat er steeds voortschrijdend inzicht is (en ons kennen dus tijdelijk) en er dingen zijn die we misschien wel nooit zullen begrijpen.

Maar vooral omdat het uiteindelijk ten diepste toe om andere dingen gaat: om zorgzaam samenleven, om het vasthouden van hoop, om die dingen die niet ons hoofd, maar ons hart vervullen.

Let wel: dit is geen pleidooi tegen kennis of tegen wetenschap. Integendeel. Maar wel tegen het je barricaderen in je meningen. Of

tegen het je zo vastklampen aan het rationele dat er voor verwondering en barmhartigheid geen plaats meer is. Bovendien: juist het niet-weten heeft tot de grootste wetenschappelijke ontdekkingen geleid. Een open, nieuwsgierige houding brengt ons vaak verder dan het voorspellen, het profeteren, alleen op grond van wat we nu weten .

'Wat weet je niet?' Die vraag is minstens zo zinnig als de vraag naar wat we wel weten of denken te weten.

Bij haar aanvaarding van de Nobelprijs voor de literatuur schreef de Poolse dichteres Wislawa Szymborska daar prachtige woorden over: *"De woordjes 'ik weet het niet' zijn mij zo dierbaar. Ze zijn klein, maar met sterke vleugels. Ze zorgen ervoor dat ons leven zich blijft uitbreiden, zowel in de ruimte in ons als in de ruimte buiten ons, daar waar onze nietige aarde hangt. Als Isaac Newton niet bij zichzelf 'ik weet het niet' had gezegd, dan had het in zijn tuintje wel appels kunnen regenen, maar had hij ze in het beste geval alleen opgeraapt en ze met smaak opgegeten. Als Marie Skłodowska-Curie, mijn landgenote, niet 'ik weet het niet' bij zichzelf had gezegd, dan was ze vast scheikundelerares in een pension voor jongedames van goeden huize gebleven, en was ze dit eveneens zeer respectabele werk haar hele leven blijven doen. Maar ze zei telkens weer 'ik weet het niet' en deze woorden brachten haar zelfs tweemaal naar Stockholm, waar mensen met een onrustige en zoekende geest met een Nobelprijs worden beloond. En zo moet ook een dichter steeds weer bij zichzelf zeggen 'ik weet het niet'. Want elk antwoord dat zij met haar gedicht op de vragen van het leven geeft, is ontoereikend en voorlopig."*

Maar vooral, zo voeg ik dan toe, is die levenshouding een bron van verwondering. En het je verwonderen is altijd een bron van respect. Precies dat respect dat maakt dat we het leven zorgvuldig willen beschermen en liefdevol willen omarmen.

Het niet-weten als bron van verwondering en van groei en van liefde. Dat maakt als vanzelf dat we ook vaker zullen zwijgen. Niet altijd willen zeggen wat we denken. Niet steeds de dingen plat slaan met een overvloed aan worden. Stil-zijn en zo de ruimte geven aan wat ontstaat en wat vervolgens ook zelf weer ruimte geeft.

Niet voor niets staan in de bijbel ook verschillende teksten over het belang van het zwijgen. In Spreuken bijvoorbeeld, waarin de kunst van het zwijgen een bron van wijsheid wordt genoemd. En daar is dan ook de kunst van het luisteren weer mee verbonden.

Alle drie - het niet-weten, het zwijgen en het luisteren - gaan ze voor mij over openheid. Openheid voor het Hogere, openheid voor elkaar, voor wat ons omringt en voor wat er in onszelf nog tot bloei kan komen. Daar kunnen we als mensen van groeien. Meer dan van welke meningenmachine dan ook.

Ds. Kim Magnée-de Berg

VANUIT DE KERKENRAAD

Vanuit de kerkenraadsvergadering van 12 september 2022

Allereerst luisterden we naar Kim die vertelde over haar ervaringen bij de Wereldraad van kerken. We prezen haar om de dagelijkse zorgvuldige verzorging van de blogs. Omdat vermoedelijk niet iedereen even vaardig is met het opzoeken van die blogs, besloten we er een uitgave van te maken en deze mee te verspreiden met het komende nummer van Contact. Als alles is verlopen zoals wij wensten, heeft u het nu dus ontvangen.

We spraken ook over de betrokkenheid van de gemeenteleden bij kerkdiensten en constateerden dat nog niet iedereen de weg terug heeft gevonden. Een goed bericht was het aantal mensen dat zich heeft opgegeven voor de barbecue. Dat is hopelijk een gezellig samenzijn geweest met niet al te veel regen?

Op maandag 17 oktober wordt er weer een informatieavond gehouden voor nieuwe leden. Op deze avond zijn zeker ook de andere leden/vrienden van de Zendingskerk van harte welkom. We beginnen om half acht in de consistorie of kerkzaal, afhankelijk van het aantal mensen.

En dan is er eerst op 2 oktober de bevestiging van Gerard Reijners in het ambt van ouderling (met een speciale opdracht); op 30 oktober een oecumenische viering met de voorgangers Theo Trompetter en Kim Magnée-de Berg en op 6 november de oogstdienst met als voorganger ds. Jelle van Nijen. Over het fruit brengen leest u elders. De volgende kerkenraadsvergadering is op maandag 14 november.

Agenda

25 september	vesperdienst	17.00 uur	Z'kerk
02 oktober	bevestiging ouderling	10.00 uur	Z'kerk
17 oktober	avond nieuwe leden	19.30 uur	Z'kerk
30 oktober	vesperdiens	17.00 uur	Z'kerk
05 november	brengen van fruit	13.30—15.00 uur	Z'kerk

HULPDIENSTZENDINGSKERK

Voor praktische hulpvragen kunt u ons bellen, appen of mailen:
Tel. 06 22389790 of hulpdienstzendingskerk@gmail.com.
Dit geldt ook voor het aanbieden van hulp!

In memoriam

Marianne Admiraal – Sonneveld
Geb. 10 juni 1950 te Rotterdam
Gest. 25 augustus 2022 te Harderwijk

Marianne wordt geboren op 10 juni 1950 te Rotterdam- Kralingen. Ze groeit, met broer Jan, op in een warm gezin. Naast school werkt ze in de supermarkt van haar ouders. Op de jeugdclub "Het Trefpunt" ontmoet ze Jan. Hij brengt haar op de brommer thuis, de start van vijf jaar verkering. Het stel trouwt in 1973, twee jaar later wordt hun eerste dochter Hilde geboren. Het gezinnetje verhuist naar Harderwijk als Jan werk vindt in Ermelo. In 1978 wordt Dinie geboren, in 1983 volgt Arjan.

Gezegend met drie prachtige kinderen en gesetteld in Harderwijk genieten Jan en Marianne met volle teugen van hun gezin. Totdat Hilde in 1986, onderweg naar de club van de kerk, wordt aangereden. Ze overlijdt. Een scheur door het gezin, een wond onmetelijk diep. Als gewond gezin verhuizen ze een jaar later naar Ermelo. Daar wilden ze altijd al wonen, maar niet met zoveel verdriet.

Marianne poetst dat het een lieve lust is op vele adressen, waaronder de Zendingskerk. Spontaan daarbij zingen doet ze na Hildes overlijden niet meer. Wel sluit Marianne zich aan bij de Cantorij. Ze geniet van de muziek en voorziet de anderen in de pauzes graag van wat lekkers. Op vele adressen leverde ze uit betrokkenheid cakes, taarten, maaltijden en soepjes af. Dat deed ze met liefde.

In 1990 wordt Marja geboren, de jongste van de vier. Arjan trouwt met Gera. Marianne is gek op de twee kinderen die ze krijgen, Joris en Diede. Met Dinie en Kai gaat ze ieder jaar naar een Grieks eiland, heerlijk vindt ze dat.

Waren er eerst zorgen om Jans gezondheid, nu draaien de rollen zich om. De chemokuur die de Kahler moet stoppen, slaat niet aan. Als haar nieren er opeens mee stoppen, gaat haar gezondheid heel hard achteruit. Ze overlijdt donderdag 25 augustus in de vroege ochtend in het bijzijn van Jan en de kinderen.

Marianne is na een dienst van dankbaar herinneren op donderdag 1 september begraven op het kerkhof achter de Zendingskerk.

Jan, de kinderen en kleinkinderen moeten verder zonder Marianne. Wij wensen hen de liefde, trouw en nabijheid van de Eeuwige toe.

Heleen Bakker

PASTORAAT

Vanuit de taakgroep pastoraat

Inmiddels hebben we acht middagen en avonden kunnen kennismaken met ds. Kim Magnée-de Berg en met elkaar. Dat waren heel plezierige bijeenkomsten waarbij we ook elkaar beter leerden kennen. Je ziet elkaar regelmatig in de kerk, maar het was fijn om wat meer te weten van elkaars achtergrond.

En dan is september ook alweer bijna voorbij. We hebben deze maand na drie jaar weer kunnen genieten van een overheerlijke barbecue. Dank aan al degenen die hebben geholpen dit mogelijk te maken. Dan denk ik aan het zorgen voor al de lekkere dingen en dank aan degenen die zich hebben opgegeven om mee te eten.

Het repeteren van de musical is ook weer begonnen. Dank je, Gertia dat je het weer hebt opgepakt en Cor Louwerse voor de muzikale begeleiding.

We zijn opgeschrikt door het toch nog onverwachte overlijden van Marianne Admiraal-Sonneveld op donderdag 25 augustus. Wat een

verdriet. Onze gedachten gaan uit naar Jan, die zijn lieve Marianne nu moet missen en naar de kinderen en kleinkinderen, die hun moeder en oma moeten missen.

Laten we naar elkaar omzien en naar mensen in ons midden die het moeilijk hebben.

Vindt u de impressies uit Karlsruhe van Kim ook zo boeiend om te lezen? Het maakt je er nog bewuster van hoe de mens met de aarde en met de ander omgaat en je gaat bij jezelf te rade hoe we nog duurzamer kunnen leven.

Misschien kunnen we het onderwerp een keer aanroeren bij het kerkcafé en dan van elkaars ideeën leren.

Met groet,
Herma Jongekrijg.

AANKONDIGINGEN / MEDEDELINGEN

De Oogstdienst en de Voedselbank 2022

Op zondag 6 november a.s. is er in de Zendingskerk weer een oogstdienst. We staan in die dienst stil bij wat wij het afgelopen jaar hebben ontvangen en onze dankbaarheid daarvoor. Van christenen wordt gevraagd dat zij hun 'rijkdommen' delen met mensen die niet voor zichzelf kunnen zorgen en dus hulp nodig hebben. Via o.a. Kerk in Actie helpen wij mensen in binnen- en buitenland. Wij vragen daarvoor wekelijks uw aandacht voorafgaande aan de rondgangscollectes in de kerkdiensten.

In de oogstdienst vragen wij uw speciale aandacht en bijdrage voor mensen in de regio NW Veluwe die via de Voedselbank op vrijdag een pakket met levensmiddelen krijgen. Dat zijn mensen in Putten, Ermelo en Harderwijk die (tijdelijk) niet of nauwelijks in hun levensonderhoud kunnen voorzien. Heel veel organisaties, winkels en vrijwilligers in de regio helpen daarbij.

Wij vragen ook dit jaar weer een bijdrage in de vorm van producten voor de Voedselbank. Op zaterdagmiddag 5 november van 13.30 tot 15 uur kunt u verse groenten en fruit komen brengen. Wij staan dan in de consistoriekamer van de Zendingskerk klaar om de producten in ontvangst te nemen. Het is belangrijk dat de groente en het fruit wat langer houdbaar zijn (b.v. geen voorgesneden groenten en snel rijpend fruit), want alles moet minimaal een week vers blijven. In de oogstdienst kunt u weer genieten van de prachtige aanblik van al dat voedsel in de kerkzaal.

U kunt ook Douwe Egberts punten inleveren. Die worden door medewerkers van de Voedselbank ingeruild voor pakken koffie.

Alvast hartelijk dank voor uw bijdrage aan het Oogstfeest.

Namens de Taakgroep Diaconie,

Agaath Grootjans

COLUMN

WALIBI, filosofisch gezien

Er zijn zo van die life-events in je leven die je niet gauw vergeet. Je eerste schooldag, je vader zien huilen of de geboorte van een kind. Gebeurtenissen die je leven kleuren.

Kijk maar eens achterom en delf ze op, die life-events. Volgens de filosoof Kierkegaard kan het leven alleen achterwaarts begrepen worden, maar moet het voorwaarts geleefd worden.

Om wild en meeslepend voorwaarts te leven ga ik naar Walibi. Life-event met stip.

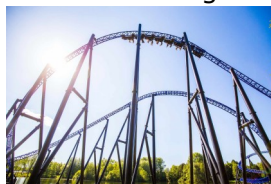
Mijn gids in Walibiland is Lukas, 11 jaar; het is 32 graden.

Hij durft alles, ik vrijwel niets; hij is zo ongeveer de jongste bezoeker en ik zowat de oudste.

Hij rent de hele dag, van achtbaan naar achtbaan om maar geen tijd te verliezen en niks te missen.

Ik speur naar bankjes in de schaduw.

Zelden een kind zo zien genieten.

Op mijn bankje kijk ik naar de langslopende mensheid.

Meerdere kinderrijke, joodse gezinnen,

vader met kwastjes aan de kleding en moeder met pruik op.

Ze gaan uit hun bol. Groepen moslimavriendinnen met hoofddoek, het uitschreeuwend van opwinding, ondersteboven hangend in de Goliath, de topattractie.

Natuurlijk is ook de familie Doorsnee, die zorgzaam de koelbox in een karretje achter zich aan trekt, van de partij, in groten getale zelfs.

Filosofische wijsheden en liefdesverklaringen komen voorbij op armen, benen en ruggen.

Moedig taalgebruik voor eeuwig in de huid gekerfd; je moet het maar durven.

Zo gaat de dag voorbij.

Is het leven zelf in wezen niet een bipolaire achtbaan? Letterlijk en figuurlijk.

Marathons lopen, om daarna onbeweeglijk op een meditatiekussen tot rust te komen.

Dit zegt de filosoof Stine Jensen, de nuchterheid zelve: "Je kunt Kierkegaard lezen of allerlei andere filosofen, maar je kunt ook gewoon naar je moeder luisteren".

Als mijn moeder naast mij gezeten zou hebben op het bankje, dan zou ze zeker gezegd hebben:

"Kind, die mensen weten van gekkigheid toch niet meer wat ze doen!"

Een achterwaartse filosofische quote.

Titia Dijk-Gilhuis

column@zendingskerk.nl

KERK EN ISRAËL

Kerk en Israël zal ons helen

Binnenkort is het weer Israëlzondag in onze kerken.

Wij staan stil bij wat de Bijbel en het volk van de Bijbel voor ons betekenen. Afgelopen jaar hield ik een lezing voor het Leerhuis, getiteld 'God na

Auschwitz'. Een confronterende en afschrikwekkende titel, zei een van de gasten, die mensen ervan weerhield te komen luisteren. Toch had ik die titel bewust gekozen. Juist omdat het zo afschrikwekkend is, dat verleden van ons met betrekking tot de joodse gemeenschap. En tegelijkertijd actueler dan ooit. Kernvraag in de lezing en tijdens mijn hele leven was: Hoe moet een mens de catastrofe die zijn ziel heeft getroffen, verwerken? Waaruit moet zij innerlijke kracht en vrijheid putten om de verschrikking te boven te komen? Hoe kan het leven opnieuw aanvaard worden? En hoe kan de vraag naar het lijden van de rechtvaardige beantwoord worden?

Degelijke vragen komen samen in het theologisch concept van 'de heiliging van de Naam', waarover ik een gelijknamig boek heb geschreven. De heiliging van de Naam is een centraal begrip in het joodse levensgevoel en de joodse ethiek en gaat over de Naam van God. In lezing en boek belicht ik vier joodse denkers: Rubinstein, Fackenheim, Maybaum en Berkowits. Zij proberen antwoord te geven op boven gestelde vragen.

Dat antwoord bestaat in essentie uit het volgende. De kern van het menselijk bestaan is de verantwoordelijkheid, de fundamentele wil tot betekenis. Je verantwoordelijkheid zien en nemen, zoals ook wordt geopperd door bijvoorbeeld Hannah Arendt en Etty Hillesum en Dietrich Bonhoeffer, een van onze christelijke theologen. Zij hebben aandacht gevraagd voor de kwetsbare God en de lijdende God. En de lijdende God is betrokken op de wereld. De mens op zijn beurt geeft betekenis aan zijn of haar leven niet door te vragen: wat biedt de wereld mij, wat biedt mijn naaste mij? Maar door deze vraag om te keren. Wat heb ik de wereld te bieden, wat kan ik betekenen voor mijn naaste?

Het was de joodse psychiater Victor Frankl uit Wenen, die zelf Auschwitz overleefde, die dit schreef. En die vraag levert als vanzelf een worsteling op, met het leven, met jezelf. Vechten met GóD komt in de joodse verhalen veel voor, ook in de Bijbel. Worstelen met de vragen van je geloóf. Over dit gevecht gaat het concept 'de heiliging van de Naam'. Dat woord heiligen komt voor in het gebed dat we elke week bidden: Uw Naam worde geheiligt, uw koninkrijk kome: het onze Vader.

Mijn moeder was er niet dol op. Misschien, dacht ik nadat ze was overleden, kwam dat wel door die zinsnede: '... en verlos ons van den boze'. Immers, voor die verlossing hebben wij niet alleen God nodig, daar moeten wij zelf aan gaan staan. Mijn beide ouders deden dat, zij zaten tijdens WOII in het verzet. Mede daardoor is mijn belangstelling

voor 'kerk en jodendom' ontstaan. Na een studiereis naar Israël, ben ik, telkens als ik moest preken, joodse boeken gaan raadplegen om voldoende kennis te krijgen om de Schriften uit te leggen. Na mijn studie theologie ben ik gaan werken voor het Centrum Informatie en Documentatie Israël (CIDI) en de 4 en 5 mei-vieringen gaan organiseren voor de Raad van Kerken in Amsterdam. Alles rond het thema 'Kerk en Israël' betekende voor mij heling.

In de tijd dat ik voor dagblad *Trouw* werkte en onder meer schreef over de gevolgen van de Holocaust voor joods Nederland, schreef ik ook voor het *Nieuw Israëlietisch Weekblad*. Mede daardoor had ik op *Trouw* een bijnaam: jodenvriendje. Dat vind ik een geuzennaam maar ook antisemitisch. Ook nu zijn er mensen die zeggen: die dominee preekt altijd over de joden. Dat is niet positief. Ik merk dat die beelden wat met me doen. Het lijkt misschien onschuldig, maar als kerken moeten we ons verzetten tegen dit soort beelden. In de prediking bijvoorbeeld, die niet anders kan zijn dan gestoeld op de joodse wijsheid. En door vorming en toerusting in de gemeente, vanuit joodse bronnen, de Bijbel. Door met elkaar te blijven geloven, elkaar verhalen te vertellen, te leren en te studeren in het leerhuis. Dat zal ons, kerk en gelovigen, helen.

Beatrice Jongkind

Beatrice Jongkind, theoloog, werkte als geestelijk verzorger en gemeentepredikant, was ambassadeur van de Protestantse Raad voor Kerk en Israël, is publicist en geeft lezingen.

VAN DE PENNINGMEESTER

Collectes augustus 2022

In de maand augustus is voor collectes totaal € 2.331,74 ontvangen, waarvan op bankrekeningen € 1.269 en € 1.062,74 in erediensten. Van de op de bankrekeningen ontvangen bedragen is € 50 bestemd voor Kerken in Syrië. De opbrengst voor de specifieke zondagse collectedoelen is € 974,67, voor de diaconale maandcollecte tot 28 augustus (Peca) € 817,57, voor de diaconale maandcollecte vanaf 28 augustus (Onderwijs werkende kinderen in Colombia) € 206,90 en voor het collecteblok € 282,60.

Ton Hardeman, penningmeester

VAN DE DIAKENEN

Diaconale maandcollecte oktober

In oktober is de diaconale maandcollecte bestemd voor de organisatie 100WEEKS. Twintig vrouwen, honderd weken, tien euro: dat is de basis van 100WEEKS. Geen lening maar iedere week een gift van acht euro honderd weken lang. Daarnaast wordt er één euro per week per vrouw besteed aan de selectie en ondersteuning van de vrouwen en tot slot gaat er één euro per week per vrouw naar de organisatiekosten van 100WEEKS.

Een lokale partner van 100WEEKS selecteert een groep vrouwen die in extreme armoede leven. Vrouwen die zich verantwoordelijker opstellen dan hun mannen en het belang van hun gezin vooropstellen. Ze ontvangen elke week een klein bedrag dat ze naar eigen inzicht besteden. De vrouwen starten hun 100WEEKS altijd in een samengestelde groep, zodat ze elkaar kunnen steunen en inspireren. De vrouwen helpen elkaar met grotere uitgaven en investeringen. De lokale coaches ondersteunen en trainen in boekhouden, sparen en plannen.

In Afrika is mobiel betalen al veel gewoner dan bij ons. Het is veilig en goedkoop. De 100WEEKS-vrouwen krijgen elke maandagochtend een SMS met een code die ze bij een 'mobile money' kiosk kunnen omzetten in contant geld.

100WEEKS is nu in Rwanda, Oeganda, Ghana en Ivoorkust actief. Met lokale coaches worden inmiddels meer dan 1.000 gezinnen (zo'n 5.000 mensen) geholpen om een beter bestaan op te bouwen. Het effect van het 100WEEKS-programma wordt met *mobile surveys* gemeten. Zo weet 100WEEKS precies wat er gebeurt met de donaties.

In de beginfase wordt het geld vooral besteed aan de basisbehoeften. Gezinnen eten twee maaltijden i.p.v. één per dag, de kinderen gaan weer naar school, schulden worden afbetaald. Er is geld voor medicijnen, kleren en schoenen. De dagelijkse stress om te overleven valt weg.

Doordat de stress om te overleven plaatsmaakt voor geloof in een beter leven krijgen 100WEEKS-deelnemers ademruimte. Ze kunnen weer plannen maken. De vrouwen richten spaar- en coaching-groepen op en wisselen onderling kennis en ervaringen uit. Onderdeel zijn van een groep geeft hen zelfvertrouwen. Ze staan er niet alleen voor. Dit leidt tot mooie ideeën.

Na een paar maanden gaan de vrouwen sparen en investeren. Ze kopen grotere voorraden etenswaar van betere kwaliteit om op de markt te verkopen. Ze kopen vee en een stukje land, zetten kleine bedrijfjes op, bouwen een huis voor de verhuur of schaffen een naaimachine aan. Na honderd weken zijn ze mentaal en fysiek sterker en hebben ze een stabiel inkomen waarmee ze een duurzame toekomst kunnen veiligstellen. De gezinnen hebben daardoor ook toegang tot (verdere) scholing en verzekeringen. En ze staan financieel helemaal op eigen benen.

Als u rechtstreeks geld overmaakt naar 100WEEKS krijgt u, zodra er weer een nieuwe groep start, informatie over de groep vrouwen waar uw geld naar toe gegaan is. Daarna krijgt u een paar keer een update over uw groep tijdens de honderd weken. Ik denk dat 100WEEKS een bijdrage levert aan de bestrijding van armoede en dat ze transparant zijn over waar het geld naar toe gaat. Ik ben blij dat we als Zendingskerk deze organisatie willen ondersteunen in de maand oktober.

Helene van Harten

U kunt dit werk steunen door uw bijdrage over te maken op rekening NL53 RABO 0307 1913 11 t.n.v. 100WEEKS Amsterdam . U kunt ook overmaken naar rekeningnummer NL 71 INGB 0006 9283 25 van de Oecumenische Vereniging van de Zendingskerk o.v.v. Diaconale maandcollecte oktober 2022

DIVERSEN

De Stichting de Zendingskerk

Wij, bestuursleden van de **Stichting** de Zendingskerk, krijgen regelmatig vragen over de Stichting:

“Hoe zit dat nu met de Stichting en de Vereniging”, “wie zitten er in die Stichting”, “wat doen jullie”, etc. Goede reden om hierover weer eens een artikel in ons blad Contact te schrijven.

Doel van de Stichting

De “Stichting de Zendingskerk te Ermelo” is op 16 december 1938 opgericht bij notaris Greidanus te Harderwijk. In mijn penningmeesterarchief bevinden zich de gewijzigde statuten uit 1979 waarin o.a. het doel van de Stichting als volgt staat

omschreven:

"De Stichting heeft ten doel, om zolang zij eigenaresse is van de zogenaamde zendingskerk en het zogenaamde zendingskerkhof, deze bezittingen in stand te houden en zoveel mogelijk met inachtneming van de historische tradities te gebruiken of te doen gebruiken en te beheren op een wijze, die in overeenstemming is met de aan deze eigendommen verbonden tradities."

Een hele mond vol, maar wel duidelijk.

Bestuur van de Stichting

De Stichting is sinds 1938 eigenaar van de Zendingskerk en het Zendingskerkhof en is daarbij ook nauw verbonden met de Oecumenische Vereniging de Zendingskerk, want ook dat staat in de statuten.

Het bestuur bestaat uit zeven leden, die allen lid dienen te zijn van de Oecumenische Vereniging de Zendingskerk. Op dit moment bestaat het bestuur uit de volgende leden van onze Zendingskerkgemeente: Pieter van de Lans, voorzitter, Tineke van Goethem secretaris, Fred van Bruxvoort penningmeester, Everhard van Otterloo beheerder, en de leden Bepke Hart, Kees Looijen en Ton Hardeman.

Materieel autonoom

De opdracht voor het bestuur is dus om de kerk en het kerkhof in stand te houden met inachtneming van de historische tradities. Dat betekent in feite, dat we ervoor moeten zorgen dat het kerkgebouw beschikbaar is en blijft voor de Vereniging en dat het kerkhof als kerkhof beschikbaar is en blijft.

Kort gezegd, de Stichting is er om ervoor te zorgen dat de Zendingskerkgemeenschap in materieel opzicht ook op de lange termijn kan blijven functioneren. Door deze constructie, kerkgebouw met inventaris en kerkhof, die eigendom zijn van de Stichting de Zendingskerk, ligt de beslissing voor het materiële voortbestaan van onze Zendingskerkgemeenschap uiteindelijk altijd bij de bestuursleden, die allen lid zijn van de Zendingskerkgemeente.

Financiën

Naast een wijs beleid, dat we als bestuur proberen uit te voeren, is daar vooral ook geld voor nodig. Zowel het kerkgebouw als het kerkhof dient goed onderhouden te worden en dat kost nu eenmaal geld. Uit het verleden was er een spaarpot door verkoop van onroerend goed, maar ook daar zit een bodem in, dus zijn er regelmatige inkomsten nodig om kerkgebouw en kerkhof in goede staat te houden. Deze inkomsten zijn:

de huur, die de Vereniging betaalt voor het gebruik van het kerkgebouw en waarmee de kosten van het onderhoud van de kerk in principe gedekt zijn,

de rente op het vermogen van de Stichting,

de opbrengsten van de verkoop van de grafrechten,

de vaste en incidentele giften die de Stichting ontvangt.

De Stichting heeft daardoor een gezonde financiële positie. Het eigen

vermogen is ca. € 290.000,-, t.w. een reserve voor de continuïteit van het kerkhof van € 250.000,-, een onderhoudsreserve van het kerkgebouw € 32.000,- en de algemene reserve van € 8.000,-

Grafrechten van het kerkhof

Het Zendingskerkhof is bedoeld als begraafplaats voor leden van de Oecumenische Vereniging de Zendingskerk. Zij kunnen bij de Stichting een grafrecht voor onbepaalde tijd kopen. Dat betekent dat de graven van het Zendingskerkhof in principe nooit geruimd zullen worden.

Maar ons kerkhof wordt door velen gezien als een mooie, stille begraafplaats, midden in het dorp en daardoor krijgen wij als bestuur ook regelmatig aanvragen van niet-leden van de Zendingskerk om een grafrecht te mogen kopen. Meestal is het antwoord nee, want het is niet de bedoeling om er een soort algemene begraafplaats van te maken. Daarnaast kost een grafrecht van ons kerkhof aanzienlijk minder dan dat van de gemeentelijke begraafplaats Koningsvaren voorheen Varenhof, dus ook dat is aantrekkelijk. Toch is er al vanaf het begin van het bestaan van het kerkhof regelmatig uitzondering op deze regel gemaakt. Wij hebben als bestuur op onze laatste vergadering besloten om artikel 13 het reglement van het Zendingskerkhof zodanig aan te passen dat wij in voorkomende gevallen binnen duidelijke kaders uitzondering kunnen maken op de regel dat men lid moet zijn van de Oecumenische Vereniging. Ik neem hieronder dit artikel in zijn geheel op:

Artikel 13 Aankoop uitsluitend grafrecht voor onbepaalde tijd

Alleen personen die minimaal vijf jaar lid zijn van de Zendingskerkgemeente kunnen het uitsluitend recht voor onbepaalde tijd op een graf of een urnengraf kopen.

Voor uitzonderingen op het hierboven genoemde beslist het bestuur. Deze uitzonderingen dienen altijd direct of indirect een verbinding te hebben met de (historie van de) Zendingskerk, met leden van de Zendingskerkgemeente of met op het Zendingskerkhof begraven personen. De tarieven van de grafrechten voor een eigen graf zijn gekoppeld aan het tarief van de begraafplaats van de gemeente Ermelo voor een particulier graf voor onbepaalde tijd (in de verordening begraafrechten gemeente Ermelo 2022 : € 9.125,-)

Voor een eigen urnengraf op het Zendingskerkhof geldt als basis het gemeentelijk tarief voor een particulier urnengraf voor 20 jaar. Dit bedrag wordt met 2 vermenigvuldigd. (in 2022 is dit € 2.195,- dit x 2 = € 4.390,-)

Deze tarieven gaan in op 1 januari van het jaar volgend op het jaar dat de tarieven van de gemeente Ermelo gewijzigd zijn.

Voor personen genoemd onder sub 1 van dit artikel zal een korting gelden van 35% op bovengenoemde tarieven.

Voor de uitzonderingen genoemd onder sub 2 van dit artikel gelden de voor de gemeentelijke begraafplaats Ermelo geldende tarieven.

Een uitsluitend recht op een graf kan alleen schriftelijk worden gevestigd.

Door het bestuur wordt een akte van grafuitgifte, de "grafbrief" opgemaakt.

In de grafbrief wordt vermeld welk graf voor onbepaalde tijd is uitgegeven en tegen welke prijs.

De rechthebbende op het graf ontvangt een exemplaar van de grafbrief.

Tariefwijzigingen per 1 januari 2022

Deze wijziging van artikel 13 houdt twee belangrijke wijzigingen in met betrekking tot de tarieven:

In plaats van het globaal volgen van de tarieven van de gemeente Ermelo hebben we nu voor een duidelijke procentuele koppeling van minus 35% gekozen.

In 2021 hebben we het tarief voor een graf per 1 januari 2022 gesteld op € 5.500,-, maar vanaf 1 januari 2023 geldt € 9.125,- minus 35%, € 3.194,- = **€ 5.931,-**.

Voor een urnengraf € 4.390,- minus 35%, € 1.536,- = **€ 2.834,-**.

Bij uitzonderingen op de regel dat men lid moet zijn van de Oecumenische Vereniging de Zendingskerk betaalt men het tarief dat geldt voor de gemeentelijke begraafplaats, de Varenhof.

Mochten er vragen zijn: een e-mail naar fredbrux@live.nl, ik zal proberen ze zo goed en snel mogelijk te beantwoorden.

En tenslotte, gedurende de ziekte van Everhard van Otterloo neem ik zijn taak als beheerder waar.

Namens het bestuur van de Stichting de Zendingskerk,
Fred van Bruxvoort

Boekbespreking KIERKEGAARD

De Deense denker en religieus schrijver Søren Kierkegaard (1813-1855) spreekt nog steeds tot de verbeelding, maar zijn teksten zijn moeilijk. Geert Jan Blanken heeft zijn toespraken daarom bewerkt in het boek *Kierkegaard in gewone taal* (2020). Maar ik lees achterop: 'Toch zijn de teksten niet eenvoudig. Lezen en nadenken over de grote levensvragen vraagt inspanning, maar voor de lezer die zich daartoe zet, brengt dit boek de rijke en inspirerende gedachtewereld van Kierkegaard een stuk dichterbij'. Hij ontleent veel aan de Bergrede, evenals onze ds Kim Magnée-de Berg in haar preken op 26 juni en 14 augustus. Ik citeer uit het boek:

De inleiding

Angst en vertwijfeling zijn misschien zijn meest bekende thema's, maar ook vertrouwen, hoop, troost en vreugde spelen een belangrijke rol in zijn benadering van het leven. Hij wil niet iets uitleggen, maar opmerkzaam maken op zaken die in het leven zelf moeten plaatsvinden. Het gaat om 'zelfwording', om 'innerlijkheid', en daarvoor moeten besluiten genomen worden die leiden tot 'doen'. Juist in deze tijd zijn de toespraken actueel. Een terugkerend thema is het 'tot niets worden' voor God.

Het gaat over hoe datgene waar het echt om te doen is in het leven tevoorschijn kan komen onder lagen van gemakzuchtig overnemen van traditionele waarheden vandaan. Hij blijft altijd binnen de grenzen van het 'orthodox-christelijke', op een originele manier. Hij wil losschudden, onrust veroorzaken, het leven binnenlaten in de stoffige ruimtes van dogma's en gewoonten. Kierkegaard kiest voor de vorm van toespraken, terwijl hij de meeste ervan niet bedoeld heeft om

voor een publiek uit te spreken. Het liefst zou hij zien dat zijn lezer zichzelf hardop voorleest. De snelheid waarmee je leest wordt daarmee in toom gehouden, en de woorden komen zo tot je als tot jou gesproken.

Kierkegaards spiritualiteit

Als we proberen iets te begrijpen van de spiritualiteit van Søren Kierkegaard, dan spelen *Eftergivenhed* (meegaandheid) en de onvoorwaardelijke blijdschap die daarbij hoort een belangrijke rol. Maar Kierkegaard heeft het ook over zelfverloochening, over het 'tot niets' moeten worden. Een vervelende paradox, een ogenschijnlijke tegenstrijdigheid: zelfwording en zelfverloochening horen bij elkaar. Maar als je jezelf niet gemakkelijk van alles afmaakt door anderen na te praten, en je eigen weg zoekt, dan ontstaat de diepgang die Kierkegaard ziet als onmisbaar op de weg naar een vreugdevol bestaan. Het gaat hem om het gewone, concrete leven. De kortste samenvatting van Kierkegaards spiritualiteit is: durven leven vanuit het vertrouwen dat het leven een geschenk is, en de vreugde ervaren die daar bij hoort. Geloven is geen vorm van succesvol positief denken, maar vertrouwen in het bestaan, in de vorm waarin het zich aandient.

Drie uittreksels, een uitgebreid (1), een beknopt (2), en een kort (3) uittreksel, kunnen worden opgevraagd via e-mail janschakel@hetnet.nl.

Jan Schakel

KERKDIENTEN

U kunt alle diensten blijven volgen via de site van de Zendingskerk:
[>> kerkdienst >> YouTube.](http://www.zendingskerk.nl)

Morgendiensten beginnen om 10.00 uur;
Vesperdiensten worden gehouden op de laatste zondag van de maand en beginnen om 17.00 uur.

25 sept.	ds. Kim Magnée-de Berg
02 okt.	ds. Kim Magnée-de Berg, bevestiging ouderling
09 okt.	ds. Marjanne Dijk
16 okt.	ds. Marleen Kool
23 okt.	ds. Sjoerd Zwaan
30 okt.	ds. Kim Magnée-de Berg en dhr. Theo Trompetter, oecumenische viering
06 nov.	ds. Jelle van Nijen, oogstdienst

Vesperdiensten zijn er op de zondagen 25 september en 30 oktober.

Naast de diaconale maandcollecte zijn de collectedoelen:

26 sept.	De kerk als plek voor hoop en herstel in Syrië
02 okt.	Tent of Nations
09 okt.	Support CSA Trust – India
16 okt.	Kerk in Actie: een beter inkomen voor Javaanse boeren
23 okt.	De kerk als plek voor hoop en herstel in Syrië.
30 okt.	Kerk in Actie: Hulp aan slachtoffers overstromingen Pakistan
06 nov.	Voedselbank Harderwijk, Ermelo en Putten

Het e.v. nummer van Contact verschijnt op vrijdag 4 november 2022.
Kopij hiervoor (in een Word-bestand) dient uiterlijk **maandag 24 oktober 2022** binnen te zijn.